

Motion till riksdagen 2006/07: MJ208

av Cecilia Widegren och Ulf Sjösten (m)

Biologisk mångfald

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att upphöra med reservatsbildningar som drabbar främst små, enskilt ägda fastigheter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att reservatsbildningar ska ersättas till marknadsvärde.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att stoppa nya naturreservat där pengar till skötsel saknas eller är under all värdighetsnivå för att upprätthålla biologisk mångfald.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att verka för fler frivilliga skötselavtal mellan markägare och staten.

Motivering

Under senare år har den socialdemokratiska regeringen ökat takten på nya naturreservat runtom i Sverige. Det sker i ett lovvärt syfte – att säkra den biologiska mångfalden – men tyvärr drabbas alltför ofta enskilda markägare. De förlorar rätten att bruka sin egen mark, som i många fall har hört till familjen i generationer. Frågan är om inte markägarna med sina historiska kunskaper om marken är bättre än staten på att behålla och utveckla den biologiska mångfalden. Som om förlusten inte är nog sker det ofta till en ersättning under marknadsvärdet. Fortsätter staten på det här viset blir snart den familjeägda marken små reservat på landsbygden.

Mycket tillsyn och skötsel inom jord- och skogsbruket tas om hand av dem som äger och har sin utkomst från jorden. Det är deras och tidigare generationers arbete som gjort marken rik med värdefull biologisk mångfald. Vem skall ta över det ansvar och den omtanke som en enskild ägare har för sin mark? Det finns få människor som förstår och tar hand om miljön på ett bättre

Fel! Okänt namn på

sätt än de som äger en liten jordplätt. De vet att markens välmående är beroende av kunskap, förståelse och omtanke om miljön. Det kan till och med vara så att de bönder som struntat i föreskrivna gallringar och direktiv om skogsbruk har skapat naturvärden som de nu får se staten beslagta. Deras önskan om mångfald på sina marker kan paradoxalt bli skälet till att regeringen konfiskerar marken.

Regeringen bör upphöra med reservatsbildning som drabbar mindre, familjeägda fastigheter. Staten är en stor markägare, och det finns stora börsnoterade bolag med betydande ägor. Inom dessa bör det gå att finna intressanta områden med artrikedom och biologisk mångfald som är värda att bevara. Om nu ändå mark skall exproprieras, på grund av särskilt unikt naturvärde som inte står att finna någon annanstans i hela Sverige, skall den ersättas enligt marknadsvärde.

Marken som staten exproprierar måste skötas för att behålla sitt biologiska värde. Staten säger att den skall ta över skötsel av marken så att den inte växer igen och kväver den mångfald man söker att bevara. Tyvärr lever staten inte alltid upp till skötselkraven lika bra som enskilda ägare. Statens bristande skötsel gör att miljön förlorar den mångfald man vill bevara. I dag saknas det i många fall skötselplaner och resurser för skötseln av nya reservat. Regeringen bör därför upphöra med fortsatt reservatsbildning så länge resurser för att sköta dagens reservat saknas.

Stockholm den 23 oktober 2006

Cecilia Widegren (m)

Ulf Sjösten (m)